

## Motion till riksdagen 2010/11:Sk451

av **Per Åsling (C)**

# Kommunal fastighetsskatt på vindkraftsanläggningar

## Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att låta utreda ett införande av ett system med kommunal fastighetsskatt på vindkraftsanläggningar.

## Motivering

Vårt land står inför en kraftfull utbyggnad av vindkraften. Från dagens produktion på knappt 3 TWh per år till 30 TWh per år dvs det erfordras 2 000 nya vindkraftsanläggningar inom den kommande tioårsperioden. Detta är mycket positivt för Sveriges energibalans och vindkraften är en mycket miljövänlig energiproduktion.

En förutsättning för att vindkraften ska bidra till denna utveckling är att bygderna där vindkraften byggs får del av det värde som vindkraften genererar. Det finns starka krafter från berörda bygder och kommuner som ställer krav på detta. Några exempel på detta är det brev som tiokommungruppen i Västerbotten skickat till regeringen, och den politiska viljeyttring som styrelsen för kommunförbundet i Jämtlands län lämnat till kommunerna och de politiska partierna i Jämtlands län.

Kommunerna i Jämtlands län har antagit vindkraftspolicyer innehållande följande krav:

1. Berörda bygder ska få del av bygdepeng/återföringsmedel som utbetalas årligen och som utgör minst 1 % av bruttovärdet av producerad el.
2. Dessa medel ska främst nyttjas till insatser för uthålligutveckling i de bygder som berörs.
3. Lokala aktörer ska erbjudas möjlighet att köpa in sig i vindkraftsanläggningarna till minst 10 % .

**Fel! Okänt namn på**

Några kommuner, bland annat Rättvik, har också antagit riktlinjer för bygdepeng från vindkraft, och ställt krav på återföringsmedel från vindkraftsanläggningar som drivs i området. Flera andra länder, bland annat Danmark och Tyskland, införde 2009 ny lagstiftning för att garantera att en del av vindkraftens värde stannar kvar i de berörda bygderna.

Jag ser helst att ett nationellt system införs som garanterar att en rimlig del av vindkraftens värde stannar i bygden. Det finns flera olika sätt att åstadkomma detta, återföringsmedel till bygderna, främjande av lokalt ägande och att fastighetsskatten från vindkraftsanläggningar tillfaller kommunerna. Därmed skapas ett uthålligt system för lokal utveckling och en lokal acceptans för vindkraft underlättas. Dessutom skapar ett sådant system ett engagemang för lokal utveckling. Vindkraft och vattenkraft är naturresurser som ej skapar så många permanenta arbetstillfällen till skillnad från kärnkraft och gruv- och skogsnäring.

Ett första steg, som kan genomföras snabbt, är att fastighetsskatten från vindkraftsanläggningar ska tillfalla kommunerna där verken är lokaliserade, i stället för att gå till staten. På så sätt garanteras att kommunerna får del av vindkraftens värde, utan att påverka kostnaderna för vindkraftsetablering. Fastighetsskatten uppgår till ca 15 000 kr/MW och ger för en anläggning på 20 MW en årlig intäkt till kommunen på 300 000 kr.

Frågan om bygdepeng och främjande av lokalt ägande är aktuell i högsta grad i de kommuner där utbyggnad av vindkraft är aktuell. Flera kommuner har som beskrivits formulerat krav i särskilda policyer. Organisationen "Hela Sverige ska leva" håller dessutom på att ta fram en gemensam branschöverenskommelse som ska innefatta principer om lokalt ägande och bygdepengar.

Min uppfattning är att fastighetsskatten på vindkraftsanläggningar ska tillfalla kommunerna. Denna princip är en viktig del i en modell med bygdepengar till berörda bygder och främjande av lokalt ägande.

Riksdagen bör därför besluta att fastighetsskatten på vindkraftsanläggningar ska tillfalla kommunerna. Ett första steg är att utreda hur detta kan gå till.

Stockholm den 25 oktober 2010

*Per Åsling (C)*